

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319202820
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319202820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej Mária Dvorská, nar. 08.04.1969, bytom SNP 219/36, 976 66 Polomka, o zaplatenie 1.278,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Csp/78/2019-192 zo dňa 11. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Rozsudok Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Csp/78/2019-192 zo dňa 11. decembra 2020 v napadnutej časti druhej výrokovej vety **p o t v r d z u j e**.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno rozsudkom sp.zn. 1Csp/78/2019-192 zo dňa 11. decembra 2020 prvou výrokovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 403,32 Eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 17,43 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,32 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, druhou výrokovou vetou vo zvyšku žalobu zamietol a treťou výrokovou vetou žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 17.12.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.278,57 Eur s príslušenstvom. Zistil, že právna predchodkyňa žalovanej Anna Zubalová, nar. 07.10.1942, ako dlžníčka dňa 25.08.2014 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) Zmluvu o splátkovom úvere č. 5061366092 (ďalej len „zmluva o úvere“, resp. „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 850,-- Eur ako spotrebný úver na čokoľvek. Úroková sadzba bola fixná vo výške 22,9 % ročne. Ďalej bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté nasledovné: výška splátky a splatnosť: 36,03 Eur mesačne, k 12. dňu kalendárneho mesiaca; splatnosť prvej splátky na deň 12.10.2014; počet splátok 38; konečná splatnosť na deň 12.11.2017; RPMN 36,39 %, priemerná hodnota RPMN 44,06 %; celková čiastka spojená s úverom vo výške 1.376,13 Eur; bankou požadované ručenie alebo poistenie sa nevyžadovalo. V bode 10, časti I. bolo dojednané, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde,

na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Ďalej zistil, že výzvou zo dňa 22.03.2017 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním pohľadávky ku dňu 21.03.2017 vo výške 899,86 Eur a poučil ju o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Listom zo dňa 27.04.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo zmluvy uzatvorenej dňa 25.08.2014 (č. úveru 5061366092), a to ku dňu 24.04.2017 z dôvodu porušenia povinností v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. s tým, že dlžná pohľadávka predstavovala sumu 1.298,56 Eur. Výzvou zo dňa 23.01.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splatnej a nezaplátenej pohľadávky v sume 1.434,42 Eur.

3. Súd prvej inštancie právny vzťah vzniknutý na základe zmluvy o úvere posúdil ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), keďže sa jednalo o spotrebiteľský úver.

4. Konštatoval, že zmluva o úvere bola uzatvorená platne, že obsah zmluvy nie je zmätočný, či nezrozumiteľný a zmluvné podmienky sú definované jasne. Hoci šlo o zmluvu formulárovú, ktorá bola pripravená vopred zo strany banky, takýto postup súd prvej inštancie považoval za bežný a uviedol, že nie je ničím výnimočný, keď zmluva bola pripravená podľa požiadaviek záujemcu o pôžičku, či úver (najmä čo sa týka výšky úveru, doby trvania úveru, termínov splátok, prípadne ich výšky) s tým, že banka vypracovala návrh zmluvy, ktorý bol predložený záujemcovi na podpis. Pokiaľ záujemca nesúhlasil so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nie je možné meniť (banka o nich nevyjednáva), zmluvu mal možnosť nepodpísať. Tiež konštatoval, že zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda predmetný úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto uviedol, že žalobca má nárok nielen na zaplatenie istiny, ale i zmluvných úrokov, či poplatkov.

5. Keďže sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie vzhľadom na nutnosť aplikácie § 54a Občianskeho zákonníka ďalej posúdil z úradnej povinnosti premlčanie uplatneného nároku, a to aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala. Z dôvodu spotrebiteľského charakteru predmetného konania súd prvej inštancie aplikoval vo vzťahu k uplatnenému nároku trojročnú premlčaciu dobu (§ 101 Občianskeho zákonníka).

6. Súd prvej inštancie v konaní považoval za nesporné to, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté splnenie dlhu v splátkach tak, že 1. až 37. splátka po 36,03 Eur boli splatné vždy do 12. dňa kalendárneho mesiaca a posledná 38. splátka vo výške 43,02 Eur bola splatná dňa 12.11.2017. Na základe úhrad právnej predchodkyne žalovanej resp. žalovanej, ktoré dokladoval žalobca a žalovaná ich nerozporevala, konštatoval, že uhradenými sú 1. až 14. splátka v plnej výške po 36,03 Eur a 15. splátka (splatná dňa 12.12.2015) v sume 5,73 Eur; spolu bola na splátky uhradená suma 510,15 Eur. Neuhradenými tak zostali splátky splatné od 12.01.2016 do konečnej splatnosti dňa 12.11.2017. Keďže žalovaná poskytnutý spotrebiteľský úver riadne nesplácala, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvou (časť I., bod 10 zmluvy o úvere) pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.04.2017, čo žalovanej oznámil listom zo dňa 27.04.2017, pričom podľa vyjadrenia žalobcu sa tak malo stať pre omeškanie so splátkou splatnou dňa 12.04.2017.

7. Poukázal na to, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka len v prípade dodržania postupu ustanoveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda len v prípade, ak je spotrebiteľ v omeškaní so zaplatením niektorej splátky, omeškanie s touto splátkou trvá viac ako 3 mesiace a v súvislosti s touto splátkou bol súčasne veriteľom upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom právo na zosplatenie musí veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. V nadväznosti na uvedené a vykonané dokazovanie súd prvej inštancie konštatoval, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (zosplatenie) neboli v danej veci splnené zákonné podmienky v zmysle § 565 v spojení s 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa písomného vyjadrenia žalobcu bola predčasná splatnosť úveru, ktorá mala nastať k 24.04.2017, vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej

dňa 12.04.2017, vo vzťahu k tejto splátke nebola naplnená podmienka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda v čase vyhlásenia okamžitej splatnosti nebola žalovaná so splátkou splatnou dňa 12.04.2017 v omeškaní viac ako tri mesiace. Na základe uvedeného tak k splatnosti úveru nedošlo a platilo pôvodné zmluvné dojednanie sporových strán o tom, že dlh bude splácaný v splátkach až do konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorá podľa zmluvy nastala 12.11.2017.

9. Vzhľadom na uvedený záver súd prvej inštancie posudzoval plynutie premičacej doby u každej splátky jednotlivito s poukazom na § 103 prvej vety Občianskeho zákonníka. Keďže žaloba bola na súd doručená dňa 17.12.2019 (čo preukazuje potvrdenie o odoslaní a prijatí žaloby na súd), súd prvej inštancie dospel k záveru, že nepremičanými zostali nezaplatené splátky splatné od 12.01.2017 do konečnej splatnosti 12.11.2017, t.j. spolu 10 splátok po 36,03 Eur plus 11. splátka v sume 43,02 Eur, čo spolu predstavuje 403,32 Eur. Vo zvyšku súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu za premičaný v trojročnej premičacej dobe, a preto v uvedenej časti žalobu zamietol a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 403,32 Eur, ktorá predstavuje dosiaľ nezaplatené a nepremičané splátky vrátane zmluvného úroku.

10. Pretože sa žalovaná nespĺnením peňažného záväzku dostala do omeškania, súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, čo zodpovedá § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vzhľadom na vyššie uvedené závery o čiastočnom premičaní uplatneného nároku súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania len z jednotlivých nepremičaných a nezaplatených splátok, pretože nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premičaniu ako záväzok hlavný. Keďže žalobca požadoval úrok z omeškania od 24.04.2017 do 17.05.2018 a následne od 22.05.2018 do zaplatenia, súd prvej inštancie mu priznal úrok z omeškania nasledovne: od 24.04.2017 do 12.05.2017 zo sumy 144,12 Eur (4 omeškané splátky x 36,03 Eur), čo predstavuje 0,37 Eur; od 13.05.2017 do 12.06.2017 zo sumy 180,15 Eur, čo predstavuje 0,76 Eur; od 13.06.2017 do 12.07.2017 zo sumy 216,18 Eur, čo predstavuje 0,88 Eur; od 13.07.2017 do 12.08.2017 zo sumy 252,21 Eur, čo predstavuje 1,07 Eur; od 13.08.2017 do 12.09.2017 zo sumy 288,24 Eur, čo predstavuje 1,22 Eur; od 13.09.2017 do 12.10.2017 zo sumy 324,27 Eur, čo predstavuje 1,33 Eur; od 13.10.2017 do 12.11.2017 zo sumy 360,30 Eur, čo predstavuje 1,53 Eur; od 13.11.2017 do 17.05.2018 zo sumy 403,32 Eur, čo predstavuje 10,27 Eur; od 22.05.2018 do zaplatenia zo sumy 403,32 Eur. Súd prvej inštancie tak uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi vyčíslený úrok z omeškania v sume 17,43 Eur a ďalej úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,32 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia.

11. Z uvedených dôvodov, prihliadnuc na rozsah zodpovednosti žalovanej s poukazom na osvedčenie o dedičstve sp.zn. 8D/48/2015 zo dňa 18.11.2015, súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 403,32 Eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 17,43 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 403,32 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.278,57 Eur, pričom súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 420,75 Eur (403,32 Eur plus 17,43 Eur), čo predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 32,9 %. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol, a teda úspech žalovanej predstavuje 67,1 %. Keďže v konaní bola úspešnejšia žalovaná, vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu (32,9 % - 67,1 %) by jej súd prvej inštancie priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,2 %. Keďže však žalovaná bola v konaní pasívna, nevykonala žiadny procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok tak predstavuje samostatné

plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľ môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Uviedol, že v posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (24.04.2017) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala - v danom prípade splátky splatnej dňa 12.04.2017. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti prechádzali, tak v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynie samostatná trojročná premlčacia doba. Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. splátky splatnej 12.04.2017. Preto považoval za nesprávny výklad § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie, podľa ktorého nebola naplnená podmienka § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebol žalovaný so splátkou splatnou dňa 12.04.2017 v omeškaní viac ako tri mesiace. Zdôraznil, že takýto výklad uvedeného ustanovenia by v praxi znamenal, že veriteľovi by nikdy nevznikol nárok na vyhlásenie okamžitej splatnosti, nakoľko dlžník by sa nikdy nedostal do omeškania so splátkou, ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu splatnosti na dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom splatnosťou každej ďalšej splátky by veriteľovi zaniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov mal za zrejmé, že v prípade, ak jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.04.2017, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 12.04.2017, t.j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre nezaplatenie ktorej mohol v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovanej) s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tejto súvislosti poukázal na viacerú judikatúru odvolacích súdov Slovenskej republiky. Vyslovil názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

14. Žalobca ďalej v odvolaní vyslovil názor, že aplikáciou ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, k narušeniu práva na majetok a ochranou vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 26 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 Listiny základných práv a slobôd. Poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje obdobný zásah do ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu tak, ako vykazovalo protiústavné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochranu spotrebiteľa“), ktoré bolo Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 vo veci vedenej pod sp.zn. PL.ÚS 11/2016 vyhlásené za nesúladne s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Košice II dospel pri analýze ustanovenia 5b zákona o ochrane spotrebiteľa k záveru, že toto ustanovenie je v rozpore s viacerými ústavnými právami účastníka konania a na obsah nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018. Vyslovil názor, že aktuálne znenie § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky protiústavnosti ako ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Zásadný rozpor ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky spočíva najmä v jednostrannom zvýhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie práva, na ktoré inak prihliada len na námietku dlžníka, pričom takáto ochrana jednej zo strán sporu je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, a teda aj s princípom právneho štátu. Mal za to, že v prejednávanej príhode sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov (§ 54a Občianskeho zákonníka) s Ústavou Slovenskej republiky. Dal do pozornosti, že Okresný súd Martin dospel k záveru, že uvedená

úprava následkov premlčania práva a prihladenia naň, v zmysle aktuálneho znenia § 54a Občianskeho zákonníka nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, a preto podal dňa 30.07.2020 na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré sa vedie pod evidenčným číslom spisu 1730/2020. Preto ak súd mal v úmysle aplikovať na prejednáváný prípad ustanovenie 54a Občianskeho zákonníka, potom mal postupovať podľa § 162 ods. 1 CSP, konanie prerušiť až do rozhodnutia o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade s § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky, nakoľko o tomto ustanovení, v dôsledku aplikácie ktorého súd zamietol žalobu, sa na Ústavnom súde Slovenskej republiky vedie konanie o jeho nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd konanie prerušil až do doby, dokým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 127,28 Eur.

15. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti druhej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

17. Skôr ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku, rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania.

18. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania.

19. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

20. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Ustanovenie § 162 CSP vymedzuje obligatórne dôvody pre prerušenie konania na základe rozhodnutia súdu. Podľa citovaného ustanovenia § 162 ods. 1 písm. b) CSP je súd povinný prerušiť konanie, ak pred rozhodnutím vo veci samej dospeje k záveru, že pred rozhodnutím vo veci sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov. Z citovaného ustanovenia § 164 CSP vyplýva, že súd môže prerušiť konanie, ak po zvážení okolností dospeje k názoru, že konkrétne prebiehajúce konanie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Teda rozhodnutie súdu závisí od konkrétnych okolností sporu, pričom je potrebné, aby súd prihladol aj na štádium, v akom sa konanie nachádza, ako aj zváži, či predmetný právny vzťah týkajúci sa účastníkov konania si nemôže prejudiciálne sám vyriešiť.

23. Žalobca v predmetnej veci súčasne s podaním odvolania proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie podal aj návrh na prerušenie konania podľa § 164 CSP a navrhol, aby súd konanie prerušil až do rozhodnutia o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade s § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky.

24. Odvolací súd nedospel k záveru o rozpornosti vyššie citovaného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky alebo niektorou medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Pochybnosti žalobcu vyjadrené v návrhu na prerušenie konania odvolací súd nepovažoval za dôvod na prerušenie tohto konania, nakoľko podľa ustanovenia § 164 CSP súd môže konanie prerušiť v prípade, ak prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Odvolací súd zároveň zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. PL.ÚS 5/2021-8 zo dňa 12.05.2021 návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 54a prvej vety Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky podaný Okresným súdom Martin odmietol. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie tohto konania do rozhodnutia o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade s § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný.

25. Odvolací súd ďalej prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutej časti rozsudku.

26. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 17.12.2019 proti žalovanej domáhal zaplataenia istiny vo výške 1.278,57 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 449,55 Eur od 22.05.2018 do zaplataenia na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 25.08.2014. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že právny predchodca poskytol žalovanej úver vo výške 850,-- Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach po 36,03 Eur s tým, že dátum prvej splátky si dohodli na deň 12.10.2014, splatnosť každej ďalšej splátky k 12. dňu v kalendárnom mesiaci, počet mesačných splátok 38 a dátum konečnej splatnosti úveru na deň 12.11.2017. Zmluvné strany si ďalej v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodli výšku úrokovej sadzby 22,9 % ročne, RPMN vo výške 36,39 %, priemernú RPMN 44,06 % a celkovú čiastku spojenú s úverom vo výške 1.376,13 Eur. Podaním zo dňa 23.03.2017 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že je v omeškanií so splácaním pohľadávky ku dňu 21.03.2017 vo výške 899,86 Eur a vyzval ju na úhradu tejto sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň žalovanej oznámil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka. Podaním zo dňa 27.04.2017 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 vyhlásil ku dňu 24.04.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zo žalobcom predloženého výpisu úveru ku dňu 13.06.2018 vyplýva, že žalovaná je v omeškanií od 12.01.2016.

27. Z článku I, bod 10 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplataenia úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

28. Z článku 8, bod 8.1 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom vyplýva, že prípadom porušenia v úverovej zmluve je omeškaniie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplataením iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace.

29. Z článku 8, bod 4 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom vyplýva, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, t.j. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti a dlžník je povinný v tejto lehote splatiť pohľadávku banky.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že žalobcom uplatnený nárok má spotrebiteľský charakter, súd prvej inštancie v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka prihliadol na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala, pričom pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby súd prvej inštancie správne primárne zisťoval, či došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu.

35. Z citovaného § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, stane sa splatným celý dlh, ktorý má jeden začiatok plynutia premlčacej doby, a to deň zročnosti nesplnenej splátky. Právnou skutočnosťou, ktorá určuje začiatok plynutia premlčacej doby je omeškanie s platením tej splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého dlhu.

36. Citované ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka veriteľovi umožňuje za splnenia zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade, ak dlžník nesplnil niektorú splátku, a to iba vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je však časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach, pričom nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka iba za podmienky, že na svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tohto ustanovenia tiež vyplýva, že veriteľ môže upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz aj v prípade, ak dlžník ešte nie je v omeškaní s niektorou, či viacerými splátkami po dobu troch mesiacov. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka však nevyžaduje ako podmienku upozornenia na využitie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka omeškanie so splátkou viac ako tri mesiace, omeškanie je rozhodujúce až z hľadiska uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. V prípade, ak by veriteľ vyčkával s upozornením až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky a následne by doručoval upozornenie dlžníkovi, kedy po jeho doručení by musel čakať ďalších 15 dní na uplatnenie práva, práve vtedy by sa mohlo ľahko stať, že by nestihol uplatniť právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

37. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že v posudzovanom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu musia byť splnené aj podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že upozornenie veriteľa vo vzťahu ku spotrebiteľovi (v stanovenej lehote) na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienkou pre výkon tohto práva. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 12.04.2017. Túto skutočnosť žalobca uvádzal aj v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 25.02.2020. Žalobca predložil výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru listom, ktorý odoslal žalovanej dňa 22.03.2017, v ktorom právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 899,96 Eur s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil listom zo dňa 27.04.2017, a to k dátumu 27.04.2017. Vzhľadom na to, že žalobca (ako vyplýva aj z jeho vyjadrenia) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 12.04.2017,

súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.04.2017. Na platné zosplatenie úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 12.04.2017 by musela predchádzať výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s upozornením právneho predchodcu žalobcu v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre túto nezaplatenú splátku. Preto súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v predmetnej veci nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a že z tohto dôvodu platilo pôvodné zmluvné dojednanie sporových strán o tom, že dlh bude splácaný v splátkach až do konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorá bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnutá na deň 12.11.2017.

38. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka v prípade, ak sa právo nevykonalo v dobe stanovenej v § 101 až § 110 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka stanovuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, pričom premlčacia doba je trojročná. Podľa tohto ustanovenia okamihom začatia plynutia všeobecnej premlčacej doby je deň, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. v tom dni, v ktorom veriteľ mohol po prvýkrát úspešne uplatniť žalobu na ochranu svojho subjektívneho práva na súde. V prípade, ak plnenie bolo dohodnuté v splátkach, podľa § 103 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

39. Vzhľadom na to, že žalobcom uplatnený nárok má spotrebiteľský charakter, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka prihladol na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, súd prvej inštancie správne posudzoval plynutie premlčacej doby podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka u každej splátky jednotlivito. Keďže v danom prípade zostali neuhradené splátky splatné od 12.01.2016 do konečnej splatnosti dňa 12.11.2017, súd prvej inštancie správne posudzoval plynutie premlčacej doby týchto jednotlivých splátok. Odvolací súd zistil, že predmetná žaloba bola na súde podaná dňa 17.12.2019. Premlčacia doba podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka pre nárok žalobcu pozostávajúci zo splátky splatnej dňa 12.12.2016 potom uplynula dňom 12.12.2019, pričom predmetná žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 17.12.2019, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Potom súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu pozostávajúca z neuhradených splátok od 12.01.2016 do 12.12.2016 je premlčaná a z tohto dôvodu žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol.

40. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti druhej výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

41. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní mala žalovaná úspech v plnom rozsahu, avšak žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

42. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).